

Tập Thơ
SỰ ĐỜI
BS TÔ ĐÌNH ĐÀI

1 THẾ SỰ HƯ KHÔNG

Mỗi sáng mai... thức giấc...
Lo lắng dưới ánh mặt trời!
Mặt đất xanh...diều tôi ca hát...
Hồn tôi theo mây gió chơi vui!

Rồi ngày tháng...trôi qua
Dòng đời luôn trôi nổi!
Thôi rồi...một thời trai trẻ!
Giờ đây...mọi vật đổi đời!

Da nhăn, tóc bạc hiện về!
Nhìn mây trời...cánh nhạn lê thê!
Bước chân đi...không còn vững!
Lá vàng trước gió...ôi não nề!!

Cởi đời...đè nặng đôi vai!
Ngẩn ngơ trong tiếng thở dài!
Xin trả lại cho đời tất cả!
Nỗi niềm...biết tỏ cùng ai!!

2 DANH VỌNG HƯ KHÔNG

Lớn lên...cố gắng học hành
Đua cùng bè bạn xung quanh!
Hồ hởi...bước theo đường Danh vọng...
Cuối cùng... gió lướt qua mảnh!

Gắng công dưới ánh mặt trời...!
Đời người như thể làn hơi!
Thời gian có bao giờ trở lại!
Cuối cùng...chỉ biết than ôi!!

Khoa học, Triết lý...chẳng có gì!
Mọi tìm, xới óc...nghĩ suy...
Hiểu biết con người quá nhỏ bé!
Bao la Vũ trụ... quá diệu kỳ!

Mê danh vọng... lắm ưu phiền!
Tám thân cát bụi...khổ triền miên...
"Càng trèo cao, càng té nặng"
Mắt trời lờng lờng...nắm uy quyền!

3 PHÚ QUÝ HƯ KHÔNG

Thỏa vui...ước muốn của người đời
Rượu chè...cho thỏa cái tôi!
Rồi cũng như qua cầu nước chảy...
Dòng đời rác rến...bèo trôi!

Tham lam tích tụ...để giàu sang
Kiêu ngạo, hống hách, bạo tàn!
Biết mình...coi thường người khác
Cuối cùng... rồi lại thở than!

Cổ công tạo dựng lâu đài...
Cháu con được hưởng tương lai!
Ngày mai...có ai biết được!
Nhà tan cửa nát...cảnh u hoài!!

Thôi thì sống...phải làm ăn...
Bỏ thói ích kỷ bon chen!
Tạ ơn Trời...những gì được hưởng...
Tiếng đời mãi được ngợi khen!

4 KHÔN NGOAN CŨNG HƯ KHÔNG

Người khôn nhìn rộng thấy xa
Kẻ dại quanh quẩn xó nhà mà thôi!
Đến khi nhắm mắt lia đời
Bao nhiêu công khó...trôi xuôi theo dòng!

Sao không suy nghĩ tỏ tường...
Ăn uống hưởng thụ...do công mình làm.
Bỏ tính ích kỷ gian tham!
Trời cao có mắt ngó dòm thường xuyên...

Cha trời nhân hậu uy quyền
Thương người công chính, xích xiềng người gian!
Theo Cha để học khôn ngoan
Bà con cô bác hiệp hòa thân thương!

Những ai lòng dạ dối gian
Ích kỷ thu nhặt...kho tàng đầy vơi
Đến khi nhắm mắt lia đời
Trở về đất lạnh...đem theo những gì!!

5 THƯỢNG ĐẾ ĐỊNH KỲ CHO MỌI VIỆC

Luật trời tương phản rõ ràng
SINH Lão Bệnh TỬ...viết trang sử đời.
SỰ đời...hết KHỐC lại CƯỠI
THƯỢNG, GHÉT, RUỘNG BỎ có thời ÁP ÔM

NÍN CÂM, LÊN TIẾNG khi cần
GIỮ GÌN, XÓA BỎ...CÓ, KHÔNG đôi đường.
PHÁ, DỰNG có lúc khẩn trương
HẾT VẢ lại XÉ...chuyện thường mà thôi!

HÒA BÌNH, CHINH CHIẾN có hồi
GIẾT rồi lại CỨU...than ôi lỗi lầm!
GHÉT thì VÚT BỎ hằm hằm
CẦN thì LỰM LẠI...nhìn trong ngó ngoài .

Mọi việc thời điểm đối nhau
Nhưng khi hiệp lại...trước sau vẹn toàn!
Người ơi đừng tưởng mình khôn...
Có ai lấy thước...mà đo lường trời!!

6 LUẬT TRỜI

Luật Trời bất dịch, bất di
Không ai thêm bớt điều gì!
Ôi...trí người như cát bụi!
Kính sợ Thượng Đế quyền uy!

Mọi việc đều có thể xảy ra...
Cho kẻ Thiệt...cả người tà
Ý trời...đố ai biết được...
Cuối cùng đoán xét...khó tha!

Có nơi Tòa án cũng bắt công
Gây ra lảm chuyện bất đồng!
Lưới trời thưa...nhưng khó lọt...
Hậu quả cho kẻ cuồng nông!

Chẳng qua... thử thách ở đời
Kiếp người gió thoảng mây trôi!
Không hơn gì...loài thú vật!
Cùng chung hơi thở của trời!

Trời sinh ...thì phải siêng năng
Sống vui tươi ... chớ cần nhân!
Luôn tạ ơn...hưởng ân phước!
Mọi sự trong tay Chúa Quyền năng!

7 ĐAU KHỔ VÀ SAI LẦM

“Cha nói gian, Quan nói hiệp”
Biết ai đây...diễn tả hết nỗi lòng!
Thà rằng chết phước cho xong!
Đời là bể khổ...sầu đông tháng ngày!

Ăn trái thì phải trồng cây
Tươi phân chăm bón...sây đầy trái hoa!
Có ăn... chia xẻ gần xa!
Trời cao có mắt...ban đầy phước ân!

Ai ơi hãy tránh lỗi lầm...
Nghèo mà thanh thân ...còn hơn sang giàu!
Đời người gió thoảng mây bay!
“Trèo cao té nặng”...có hay chăng lòng!

“Đũa con đũa bếp có đôi”
Không ai được việc...đơn cô một mình!
Dòng đời sóng gió bấp bênh!
Chung tay lèo lái...tạo nên mọi điều!

Đừng nên ỷ thế cậy quyền
Lòng tham không đáy, ngửa nghiêng đất trời!
Tuổi trẻ như ánh sao Mai
Học Cha điều đất...dầy đầy khôn ngoan!

Ý mình giữ ghế Vua Quan
Coi thường lời Chúa...hoa tàn phấn rơi!
Cuối cùng đau khổ than ôi!
Mây trôi gió thoảng...ảo vờ hư vô!

8 KHUYẾN NHÂN TỪ

“Người khôn ...nói ít nghe nhiều”
Hãy giữ mồm miệng chớ tự kiêu...
Hứa hẹn, không làm... là gian dối ...
Hậu quả gánh chịu đủ điều!

Đã hứa... phải thực hiện ngay
Không nên... trì hoãn Nọ Nay...
Chỉ biết có mình... là đất tội!
Thượng Đế giận...chịu đấng cay!

Phải lấy sự thật...trình thưa
Rờm rà , rỗng tuếch nên chừa...
Ba hoa mất lòng Thượng Đế!
Chịu cảnh bão táp gió mưa!

Nghèo bị áp bức chuyện thường
Vì cả hệ thống ...gian tham
Mọi thử thách...Cha cho phép...
Cầu xin...Cha sẽ dẫn đường !

Túi không đầy...bởi lòng tham!
Phung phí...chẳng phải mình làm
Vì cái TÔI...coi thường kẻ khác
Lung còm gối mỏi...lại thở than!

Làm nặng nhọc thì giấc ngủ ngon
Giàu sung sướng...lại bồn chồn!
Sao mãi mê...bám vào vật chất!
Cuối cùng...chịu cảnh véo von!

Ra đời, lúc chết...cũng tay không!
Sao quá khổ tâm, vất vả, đèo bòng...
Của chất đầy kho...sẽ mục nát
Thôi rồi...còn chi nữa mà mong!

Hãy sống cho đẹp lòng Ngài
Lữ hành... giữa cảnh trần ai!
Thượng đế muốn mình vinh hiển!!
Tự mình sập bẫy...mình gài!

9 CỦA CẢI, DỤC VỌNG ĐỀU HƯ KHÔNG

Có người hưởng phúc giàu sang
Tích trữ của cải, bạc vàng... đầy kho!
Đến khi xa bến, lia đò!
Mồ hôi nước mắt...để cho người ngoài!!

Có người trường thọ hơn người...
Con cái đông đúc...chẳng hề lo âu!
Mây mờ...vạn vật u sầu!
Mồ mã hoang vắng...biết đâu mà lường!

Tiếng đời ai oán thở than
O oe tiếng khóc...lưng khòm lệ rơi!
Trần gian...biển khổ ai ơi!
Càng cao danh vọng, càng dày gian nan!!

“ Có làm mới có mà ăn”
Người khôn, kẻ dại...nhọc nhằn như nhau!
Nghèo mà hiểu biết trước sau...
Cuộc sống tốt đẹp...hơn giàu mà ngu!

Trong tay chắc chắn thì hơn...
Hoang tưởng dục vọng...phần son diển tuồng!
Cõi đời hư ảo, có không...
“Có ai lấy thúng...mà đong lường trời!”

Mọi việc Trời đã an bày...
Từ trong bụng mẹ...đến nơi cuối cùng.
Kiếp người cát bụi tro than!
Vấy vũng cho lấm...lệ tràn thâu canh!

Đời người là thế ai ơi!
Cuộc sống trống rỗng...làn hơi thở dài!
Làm sao biết được ngày mai!
Tin cậy Thượng đế...xin Ngài ban ơn

10 LUẬN VỀ KHÓ KHĂN, VỀ KHÔN NGOAN

Có ai lột xác sống đời!
Nên nghĩ đến cái Chết người ơi!
Sống sao cho đẹp lòng Chúa...
Cháu con hưởng phước lộc trời!!

Được người khôn...chỉ trích là may
Nhờ gương soi...hãy rửa mặt mày!
Người đại ngợi khen rỗng tuếch
Trò hề châm biếm...gió rung cây!

Cửa hồi lộ...bị mất người khôn
Hủy hoại sự thật...giết linh hồn!
Lòng tư dục...sinh ra đau khổ...
Sống theo ý trời...được ngợi khen!

“Nóng mắt ngon, giận mắt khôn”
Đừng nên kết luận vội vàng!
Tất cả quyền năng của Thượng Đế!
Xin đừng”lừa gió bẻ măng”

Khôn ngoan... ơn phước từ trời
Hòa thuận ,nhân đức...tọa lòng nhau...
“Khôn thì sống, mống thì chết”
“Tìm giàu thì dễ...tìm khôn khó tìm”

Lúc thịnh vượng...vui vẻ hả hê!
Khi thất bại...oán trách tram bề!
Mọi việc...xin cha Trời xem xét...
Điều ta vượt khỏi bến mê!

Khôn chết sớm, đại sống dai...
Thật là hư ảo cõi trần ai!
“Khôn đại...cùng chung 3 tác đất”
Người ơi...phó thác trong tay Ngài!

Tưởng tốt...phạm tội như thường
Càng kiêu ngạo...lắm tai ương!
Phải uốn cong ba tác lười...
Trông cậy ơn Cha mới an toàn”

Nên cố tìm hiểu cái khôn
“Thuận Thiên mới được trường tồn!”
Hoa hướng dương...biết tìm sự sống!
Người ơi...tránh bớt sự điên cuồng!

Phái nữ sắc đẹp khỏi chê!
Sa vào lưới...hết lối về!
Đẹp lòng Chúa mới thoát khỏi...
Kẻ có tội...chìm đắm bến mê!

Thôi thời...phải kết luận rằng:
Cha Trời là Đấng Quyền năng!
Tạo nên người...để Ngài sai bảo!
“Bề nạn chống trời...chịu tai ương!!”

11 PHẢI TRỌNG CHÍNH QUYỀN

“Chim khôn kêu tiếng rảnh rang
Người khôn ăn nói dịu dàng dễ nghe”
Luôn luôn giữ trọn lời thề!
Làm tròn bổn phận người dân trung thành!

Hãy bỏ lối sống gian manh
Phải tuân luật pháp...vua quan trị vì.
Cha trời nhân hậu quyền uy...
Một lòng tin cậy...lương tri an bình!

Đời người như gió thoảng ngang
Hoa tàn phấn rụng...lệ tràn than ôi!
Thiện, Ác...dưới ánh mặt trời
Kẻ ham đào hố...để rồi mạng vong!

Làm sao hiểu rõ đục trong
Cha trời thấu rõ... trong lòng mà thôi!
Xét xử là việc của trời...
Kính trọng Thượng Đế...ai ơi nhớ tường.

12 TRÍ LOÀI NGƯỜI NHỎ BÉ

Vì chưa”quả báo nhân tiên”
Kẻ thiện, người ác...thắng nhiên trò đời
Kiêu ngạo rồi sẽ tả tơi...
Kính sợ Thượng Đế...nên người khôn ngoan

Lắm kẻ ác...hưởng phước lành
Người thiện chịu cảnh mong manh khó lường!
Mất trời lòng lộng tứ phương ?
Đến ngày phán xét ...rõ ràng trắng đen!

Càng cố tìm kiếm khôn ngoan
Càng thấy cõi tạm...trần gian u buồn!
Con người xa cội cách nguồn...
Rồi như xe cát...giả tràng biển Đông.

Cha trời thì quá cao siêu
Khoa học, Triết lý...càng nhiều mù đen!
Làm sao đèn sáng hơn trăng
Cuối đầu bá phục...quyền năng cao vời!

13 HƯỜNG PHƯỚC LÀNH

Người Tốt và Khôn...trong tay Ngài...
Nào ai... biết được ngày mai!
Được Ngài thương yêu chăm sóc...
Mừng vui...thay tiếng thở dài!

Mọi người...mục đích khác nhau!
Nhưng cùng chung một bến tàu!
Ác thiện cùng chung ba tác đất...
Số phận đang chờ...tuyệt trắng phau!

Chết là kết thúc cuộc đời...
Gió Thu về...chiếc lá vàng rơi!
Con chó sống...hơn Sư tử chết!
Than ôi...trần gian cõi tạm thời!

Hãy tận hưởng công mình làm
Gia đình vui vẻ ấm êm...
Thỏa mãn khi mặt trời còn sáng...
Khi về Âm phủ... đã muộn màng!!

14 KHÔN NGOAN Ở ĐỜI

Cỏi đời lắm kẻ khôn ngoan..
Sa cơ thất thế...lệ tuôn tràn!
Tiền tài, danh vọng đều vô nghĩa!
Gặp cơn bão táp...bãi chiều hoang!

Nghèo mà khôn...cứu được Thành
Nhưng người đời...họ quên rất nhanh!
Bình hùng Tướng mạnh lại khen tặng!
Trời cao có mắt...rõ ngọn ngành!

Tài trí luôn hơn kẻ Vũ phu
Nghèo mà khôn...thường bị chối từ!
Lại còn bị mĩa mai khinh rẻ!
Ôi...dòng đời cỏi thực hư!

Khôn ngoan ăn nói điệu dàng
Kẻ đại hùng hổ kiêu căng...
Đóm lửa, ngọn đèn... tuy le lói!
Bùng lên thiêu đốt cả xóm làng!

15 CÁC LÝ LUẬN KHÁC

“Con sâu làm rầu nồi canh”
“Lỡ chân gượng được, lỡ lời khó phân”
Tâm khôn...mọi việc thiện lành!
Tâm đại xuối bậy...khó khăn cho đời!

Dòng đời bèo bọt nổi trôi!
Người khôn hưởng thượng mây trời long lanh!
Dù chủ nổi giận lôi đình!
Mềm mỏng, nhịn nhục một lòng thủy chung!

Lãnh đạo không biết xét suy
Cất nhắc người đại...trị vì người khôn!
Lính mà cỡi ngựa Vua Quan!
Vương hầu đi bộ...chẳng màn mĩa mai!

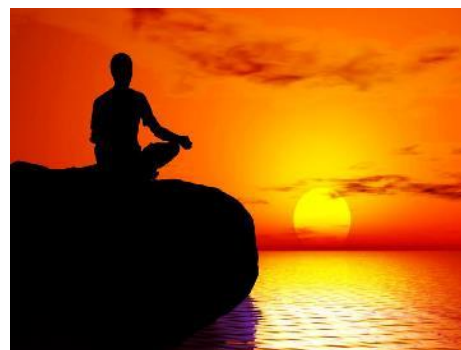
Đào hổ gánh chịu nguy tai
Mất mờ chân yếu...khó tài thoát thân.
Tự thế bữa củi chu toàn...
Để gây thương tích cho mình hời ơi!

Riêu cùn sẽ bị lôi thôi...
Khôn ngoan mài bén...chẳng hoài phí công!
Rắn cán rồi mới động lòng!
Mời Thầy dụ rắn...hoài công phí tiền!

Lời khôn thắng lợi hiển nhiên
Miệng lưỡi người đại...ưu phiền đắng cay!
Ngày mai là chuyện ngày mai!
Gieo gì gặt nấy...rẻ hai nẻo đường!

Giàu sang chè chén cuộn nông
Hậu quả tai hại...vô cùng đớn đau!
Khôn ngoan nhìn trước ngó sau
Ăn để mà sống...không sống mà để ăn!

Lòng tốt...môi, mắt đẹp xinh
Bề ngoài tô điểm...tốn công ích gì!
Nguyên rửa tự giết lương tri...
Trời cao có mắt... chẳng nề vì ai đâu!

16 LỜI KHUYẾN CHUNG

“Ồ rộng rãi trời dải ra cho...
Ăn ở lo bo...trời gò trở lại”
Người đời chẳng biết ngày mai!
Mất trời lồng lộng...không rời thế gian!

Mây động thì sẽ có mưa...
Phong ba bão táp...sớm trưa ai lường!
Ý khôn sẽ gặp tai ương!
Yên tâm cam phận...phục tùng trời cao!

Ngồi đó xem gió đoán mây...
Mùa màng trể nải...trăng đầy lại vơi!
Chăm lo làm việc người ơi!
Lung công sức yếu...Cha Trời xót thương!

Ta không biết gió hướng nào ?
Thiên nhiên vạn vật...vì sao tạo thành ?
Nhìn lên cao vượt mây xanh!
Công việc Thượng Đế...khác thường chúng ta!

Chăm lo cày cấy gieo trồng...
Đừng nên ngờ ngẩn...bông lộng biển lười!
Giống tốt hoa trái tốt tươi!
“Trời sinh trời dưỡng...”tơ trời cao siêu!

Ánh sáng kỳ diệu muôn đời!
Vui tươi tận hưởng...hết lời ngợi khen!
Trăng luôn luôn sáng hơn đèn!
Dòng đời hư ảo...bon chen ích gì!

17 LỜI KHUYẾN THANH NIÊN

Thanh niên sức lực hăng say
Thích gì làm nấy...mặt mày nở hoa!
Đến khi bóng xế chiều tà ...
Thượng Đế xét xử...việc ta đã làm!
Vâng lời Thượng đế...việc làm đúng sai!
Tuổi Xuân rồi sẽ tàn phai!

18 PHẢI KÍNH SỢ THƯỢNG ĐẾ

Tuổi trẻ là tuổi tuyệt vời!
Mầm non, búp nu xinh tươi!
Kính sợ Thượng Đế...Ngài điều đất
Cuộc sống sung mãn đời đời!

Thời gian rồi sẽ trôi qua!
Trời, trăng, tinh tú...lệ nhà!
Sức lực héo mòn theo tuổi tác...
Mất mờ...hình dáng phôi pha!

Phải kính sợ Thượng Đế con ơi!
Đừng để đến lúc Thần Chết gọi mời!
Xác thân... trở về cát bụi
Hồn linh trình diện Cha Trời!

Đời là mộng ảo hư không!
Người Khôn vườn xối tĩa trồng!
Lời hay, ý đẹp và trung thực!
Giúp đời gạn đục thành trong!

Hãy nên cảnh giác phòng ngừa
Nhiều học thuyết, tư tưởng ngàn xưa...
Ôm đồm lắm...không cần thiết!
Niềm tin lạc lõng...chịu gió mưa!

Phải kính sợ Thượng Đế anh linh
Điều răn...bổn phận phải giữ gìn!
Cuối cùng Ngài sẽ phán xét...
Sách Sự Sống..Bảo vật chứng minh!

AUSTIN tháng 9/2013
BS TÔ ĐÌNH ĐÀI

